

Στεφανίδου. Ποιείται εξαιρετική μνείαν τῆς μόνης ἐμβριθοῦς ἀπαντήσεως τοῦ εἰσαγγελέως Καλαμῶν, καὶ τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, ἀνακοινούντος, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐν Πάτραις εὐρίσκεται εἰς πολὺ δυσάρεστον κατὰστασιν.

Ὁ κ. Φιλάρτος ὑποστηρίζει ὅτι παραβιάζεται ὁ ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων. Φρονεῖ ἐπιβλαβεῖς τὰς ἀνασυζητήσεις τῶν ὑποθέσεων, πολλάκις τρεῖς καὶ πεντάκις καὶ ἐξάκις. Πολλοὶ πολιτευόμενοι δικηγοροῦντες ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ οἱ δικασταὶ μεθ' ὅλας τὰς χρηστὰς αὐτῶν διαθέσεις, παρασύρονται συμπαθόντες. Ἔνεκα τῆς κακῆς ἐκλογῆς τῶν καταστημάτων καὶ τῆς συγχῆς αὐτῶν ἀλλαγῆς δὲν δύνασθε νὰ εὐρητε ἀπ' ὧν ἐκδοθεῖσιν πρὸ πενταετίας. Ὅσοι εἶναι ὥραϊον ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰσὶ ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, τόσῳ μένει ἀνεφάρμοστον πρὸ πάντων εἰς τὸ στάδιον τῆς προδικασίας ἐν τῇ ποινικῇ δικαιοσύνῃ· καὶ ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ὑποδίκου ἐπὶ ἑνδεκα ἔτη! Εἰσαγγελεῖς τινες ἀποδίδουσι τὸ κακὸν εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς μισθοδοσίας, ἄλλοι εἰς τὴν τοῦ προσπικίου, ἄλλοι εἰς τοὺς δικηγόρους, ἄλλοι εἰς τοὺς ἐγκληματίας, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπίδρασιν· τρεῖς ἢ τέσσαρες δὲ εἰς τὰς προσθέτους ἐργασίας δι' ὧν ἐπιβαρύνονται οἱ δικασταί.

Ὁ κ. Φιλάρτος γνωματεύει ὅτι ἐν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν γνωμοδότησιν περὶ τῶν παύσεων, διορισμῶν, καὶ μεταθέσεων, ὅπερ ἡ Βουλὴ, ὡς εἰκός, ἀποδέχεται δυσάρεστος ἐν ἀποδοκιμασίᾳ καὶ ψυθιρισμῷ· ὅτι δὲν πρέπει νὰ δικηγορῶσιν οἱ πολιτευόμενοι, ὅπερ ἐξεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Στεφανίδου, διότι τὸ δικηγορεῖν δὲν εἶνε ἀτιμωτικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐπιρρεάζεται ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ὅτι ὁ μισθὸς εἶνε ἀνεπαρκής.

Ὁ κ. Φιλάρτος ἐπὶ τέλους προτείνει νὰ συστηθῇ πενταμελής ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον κανονικῶς λειτουργεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Μετὰ τὸν Παλαμῆδην, φρονούντα ὅτι πρέπει τελεσφόρως ἡ βουλὴ νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ τὸ ἔθεσεν ἅπαξ, ὠμίλησαν οἱ κ.κ. Φλογαίτης καὶ Ποταμιάνος, ὅτε διεκόπη διὰ τὴν ἐπαύριον ἢ συζήτησιν, μὴ οὔσης ἀπαρτίας.

Καὶ ὁ μὲν Φλογαίτης ἠκούσθη μετὰ μεγάλης προσοχῆς· ὁ λόγος τοῦ ἀνεπὸλε τὸν ἕτερον λόγον τοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐπίσης ῥιζοσπαστικὸς, θηρεύων τὰς ἄκρας μεταρρυθμίσεις, καὶ ἀνατρέχων εἰς τοὺς θεσμοὺς τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν. Ἀπεφάνητο κατὰ τῆς προφυλακίσεως, κατὰ τῆς ἐφέσεως, καὶ ἠρεύνησε τὴν δικαστικὴν διοίκησιν ἐν Πρωσσίᾳ, Βελγίῳ, Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ. Ἀφοῦ οἱ Εἰσαγγελεῖς ἐξαρθῶνται ἀπὸ τὰ νύματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πῶς νὰ λειτουργῇ κανονικῶς ἡ Δικαιοσύνη;

Ὁ δὲ Ποταμιάνος ὠμίλησε μετ' ἐξαιρέτου εὐγλωττίας καὶ πειστικότητος ἐπιχειρημάτων, καὶ τοι αὐτοσχεδίως ἀναλαβὼν ν' ἀντικρούσῃ ἐπιχειρήματα τῶν δύο προλαλήσαντων. Ἀποῦμαι ὅτι δὲν ἠδυνήθην ἐξ ἴσου ἀκριβῶς νὰ ἀντιληφθῶ τὰ καθέκαστα τῆς ὁμιλίας τοῦ ἑνεκα τῆς καταγραμμένης ἀκουστικῆς, μεθ' ἧς συνειργάζετο καὶ ἡ ἰδιότροπος ἐπιμονὴ τοῦ ῥήτορος νὰ ἀπευθύνηται μόνον πρὸς τὰ μέλη τῆς δεξιᾶς, στρέφων μικρὸν τὰ νῶτα πρὸς τὰς θέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὸ θεωρεῖν μας. Καὶ αὐτὸ, νομίζω, θὰ ἠνάγκασε τὸν κ. Σταῖκον νὰ ἀνακράξῃ: «Λοιπὸν ἐμεῖς νὰ φύγωμε!»

ὑπερμαχεῖ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς προφυλακίσεως· νομίζει ὅτι ὡς λειτουργεῖ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς συντόνου μερίμνης τῶν βουλευτῶν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γί-

νῃ λόγος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐξευτελίζων τὴν Δικαιοσύνην, καὶ ἐκσφενδονίζων ὕβρεις κατὰ δικαστικῶν προσώπων· ὅτι μόνον βραδύτης περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ὑπάρχει· ὅτι ἂν χωλαίνῃ ἡ δικαιοσύνη, αἰτία εἶνε οὐχὶ ἀτέλεια ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ κοινωνικοὶ λόγοι, τοὺς ὁποίους δεξιῶς υποδεικνύει. Καὶ θεωρεῖ ἀναφωλὴ τὴν περὶ ἐπιτροπῆς πρότασιν.— Ἡδέως δὲ ἠκούετο καὶ ὁ μεταλλικὸς ἤχος τῆς φωνῆς του.

Ὁ κ. Τρικούνης, καταλιπὼν τὴν συνήθη νογελῇ ἀπάθειάν του, ἤκρατο αὐτοῦ ἐν προσοχῇ. Ἐν γένει ὁ κ. Ποταμιάνος φαίνεται ὅτι ὅσο σπανίως ἐνθυμείται τὸ Βῆμα, τόσῳ καλῶς γνωρίζει τί ἀξιοῖ ἐκεῖνο παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν του.

Κουτρούλης.

ΕΥΤΥΧΩΣ

γίνονται καὶ μερικὰ καλὰ. Καὶ τὸ ὀλιγώτερον καλὸν δὲν εἶναι βεβαίως αἱ περὶ τὴν γυμναστικὴν προδοὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως τετραετίαν. Ἡ παρέμβασις τοῦ ῥωμαλέου αὐτοῦ κλάδου, ὡς τινος δυνατῆς πλατάνου, εἰς τὰ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, παρέχει βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀποτινάξῃ τὸ διπλοῦν ῥάσον τῆς θεολογικῆς ψευδοθητικῆς καὶ τῆς σχολαστικῆς ψευδοπαιδείας καὶ θὰ παραστῇ εὐσταλὴς νεανίς, λευκὴ, ὑψιτενὴς καὶ ὑπερήφανος ὡς ἀγαλμα ἀρχαῖον.

Ἀπὸ τῆς ὑπουργείας τοῦ Μαυροκορδάτου ἀρξάμεναι αἱ περὶ τὴν γυμναστικὴν κυβερνητικαὶ μερίμναι, ἐξακολουθήσασαι ἐπὶ Κουμουνοδούρου χρηματίσαντος ἐπὶ ἱκανὸν καιρὸν ὡς ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ἔλαβον ἔντασιν ἀρκετὰ μεγάλην σχετικῶς πρὸς τὸ παρελθὸν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ὑπουργείας τοῦ κ. Λομβάρδου.

Ὁ ἀερωδέστερος καὶ αἰσθηματικώτερος τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφάνη εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γυμναστικῆς ἐκ τῶν θετικωτέρων. Ἐνόησεν ὅτι τὰ ἱερώτερα χρήματα εἶναι τὰ χάριν τῆς γυμναστικῆς διδόμενα. Ἐνόησεν ὅτι ἂν πρόκειται νὰ ἔχωμεν ἄλλα ἡμερώτερα, ἡθικώτερα καὶ γενναιότερα ἀποτελέσματα παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, θέλομεν τὰ ἔχει καὶ δι' ἄλλων μὲν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων, εἰς ἃς πράγματι φιλοτίμως κατέγινε, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς γυμναστικῆς ἥτις φρονιματίζει καὶ φέρει σωτήριον ἀντιπερισπασμὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ἱερεξταστικὸν μαρτύριον τὸ ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς, τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ τοῖς γυμνασίοις διὰ τῶν λεγομένων κλασικοθηρησκευτικῶν σπουδῶν ἐξασκούμενον ἐπὶ τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

Πρὸς τοῦτο διεκλάδωσε τὴν γυμναστικὴν καὶ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια τῆς πρωτευούσης, κατέστησε τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων ἀνθρωπινωτέρους, ἡλάττωσεν ὅσον ἠδυνήθη — ὅχι ὅμως καὶ ἐντελῶς — τὸν ῥουσφετικὸν χαρακτῆρα τοῦ γυμναστηριακοῦ προσωπικοῦ καὶ προσέβη εἰς τὸ σπουδαιότερον ὅλων διδάγματα — τὸ ὁποῖον αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἔθνους μας εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ κ. Λομβάρδου — κατέστησε δηλαδὴ τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς **ὕποχρεωτικόν**, ἰσόβαθμον πρὸς τὴν ἱερὰν Κατήχησιν καὶ τὴν ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ καὶ ἁνίερα.

Τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων θὰ δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ σωτήριον μάθημα τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ νεολαία τῶν Γυμνασίων μας, χάρις εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, θὰ ἐξέρχεται ἐρρωμενεστέρα ἢ τὸ πρῖν.

Μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ διευθύνοντες ἀνέπτυξαν ἐφέτος ζῆλον θερμότερον ἢ ἄλλοτε. Ἰδίως ὁ κ. Φωκιανός, ὁ διευθυντὴς τοῦ κεντρικοῦ Γυμναστηρίου, κατέβαλεν ἰδιάζοντα κόπους καὶ εἰργάσθη μετ' αὐταπαρνήσεως.

ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάματον συνεργασίαν τοῦ ὑπ' αὐτὸν πρώτου διδασκάλου τὸ παρὰ τὸ Στάδιον Γυμναστήριον ἠλλαξεν ὅψιν. Ἡὐτρεπίσθη, ἐξωραίσθη καὶ ἀνέλαβε πλήρη τὴν πανοπλίαν του.

Αἱ κυβερνητικαὶ αὐταὶ μέριμναι ἐξύπνισαν τὴν ληθαργουσαν κοινωνίαν καὶ οἱ φοιτῶντες τῶρα εἰς τὸ Κεντρικὸν Γυμναστήριον ἀπὸ τῆς πρώτης χαραυγῆς μέχρι δύνοντος ἡλίου εἶναι τριπλάσιοι ἢ ἄλλοτε.

Τίποτε ἄλλο δὲν μένει εἰμὶ ὁ κ. Λομβάρδος νὰ ἀπαιτήσῃ γενναϊότεραν μερίδα χάριν τῆς Γυμναστικῆς. Εὐτυχῶς καὶ ἐκείνη ἦν ἐζήτησε, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπαιτείαν καὶ τὴν ἰσχύνητα τοῦ παρελθόντος, εἶναι ἀρκούσα.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶναι ἀναγεγραμμέναι **30** μὲν χιλιάδες, ἐφ' ἅπαξ, πρὸς ἰδρυσιν νέων Γυμναστηρίων ἐν ἅπασιν τοῖς Γυμνασίοις τοῦ Κράτους. **45** δὲ χ.λ. διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν εἰρημένων Γυμναστηρίων καὶ **12** χιλιάδες διὰ τὰ γυμναστικὰ μηχανήματα καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γενικοῦ Δημοσίου Γυμναστηρίου, πλὴν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν φοιτητῶν καὶ πολιτῶν, ἔχοντος καὶ εἰδικώτερον προορισμὸν τῆς μορφώσεως εἰδικῶν τῆς Γυμναστικῆς καθηγητῶν, θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς.

Ποσὸν τοιοῦτο πρώτην φράν ζητεῖ Ἕλλην ὑπουργὸς ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικότερου καὶ ἀρχαικώτερου τούτου κλάδου τῆς ἀγωγῆς καὶ αὐτὸ τὸ **πρώτην φράν** εἶναι ὅλον πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Κ. Λομβάρδου.

Καλιθέαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐνθυμεῖσθε τὴν κλοπὴν ἣτις συνέβη ἐν τῷ αὐστριακῷ ἀτμοπλοίῳ ἀπὸ Κων]πόλεως εἰς Πειραιᾶ εἰς ἓνα πρῶτον Γερουσιαστὴν τοῦ Χιλῆ. Ἐπρόκειτο περὶ εἴκοσι λίρων καὶ ἑνὸς ἐντάλματος εἰς τράπεζαν, τὸ ὅλον 18,000 φρ.

Ἡ κλοπὴ συνέβη ὡς ἐξῆς :

Ὁ πρῶτον γερουσιαστὴς τοῦ Χιλῆ, Λοράϊλ τ' ὄνομα, κατῴκει ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τι Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλῃς Ὀδοῦ τοῦ Πέραν. Ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ συνωμίλει μὲ ἓνα Ἰσπανὸν εὐγενῆ, ἐκεῖ δὲ μεταξύ ἄλλων ἦτο καὶ εἰς τριάκοντα ἔως τριάκοντα πέντε ἐτῶν, ὅστις ἐξελαμβάνετο ὡς Ἄγγλος καὶ Ἄγγλος λίαν ἰδιότροπος.

Ὅτε ἐπέβη ὁ Λοράϊλ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ Πειραιᾶ εἶδε καὶ τὸν ἰδιότροπον Ἄγγλον, ὅστις καὶ τοῦ ἀπηυθύνθη ἰσπανιστί. Ὁ Λοράϊλ, ἰδὼν τὸν Ἄγγλον ὅτι γνωρίζει τὴν γλῶσσαν του, συνῆψε εὐάρεστον διάλεξιν καθ' ὅλον τὸν πλοῦν.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ ἰδιότροπος Ἄγγλος τοῦ ἔλεγεν ὅτι αὐτοὶ οἱ Περουσιανοὶ εἶναι πολὺ δρακόντιοι. Καὶ τοῦ διηγήθη ὅτι ἐπειδὴ εἰς φυλακισμένος διὰ κλοπὴν ἐδωροδῶκε τοὺς σκοποὺς καὶ ἐδραπέτευσε, τὴν ἐπιούσαν ἀμέσως οἱ φρουροὶ τῶν φυλακῶν ἐτουφεκίσθησαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας νυκτὸς, ὅτε τὴν ἐπιούσαν ἔμελλον νὰ προσορμισθῶσιν εἰς Πειραιᾶ, ὁ ἰδιότροπος Ἄγγλος ἐπρότεινεν εἰς τὸν Λοράϊλ νὰ πῶσι καφὲν ἀλλὰ τοῦρκα. Ὁ Λοράϊλ ἀφ' οὗ τὸν ἐπὶ ἐξάλισθη καὶ ἠθέλησε νὰ κοιμηθῇ.

Προσέθεσε μάλιστα :

— Τί διάβολο ! αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι βάζουν σπέρτο σ' τὸν καφέ τους ;

Τὴν νύκτα κατὰ τὰς ἑνδεκα εὐρέθησαν αἱ λάμπαι τῆς Ἀ' θέσεως σβυσμέναι.

Εἰς Σουηδὸς, ὅστις δὲν εἶχεν ὕπνον, ἠναγκάσθη ν' ἀνάψῃ ἐν κηρίῳ ἰδικόν του καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ.

Εἶδε λοιπὸν τὸν ἰδιότροπον Ἄγγλον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Λοράϊλ.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Χιλιανὸς ἔχασε τὰς χιλιάδας του.

Ἀμέσως ὑποπτεύθη τὸν ἰδιότροπον Ἄγγλον, τοῦ ὁποίου ἡ μικροτέρα ἰδιοτροπία δὲν θὰ ἦτο βεβαίως ἢ τοῦ ἰδιοποιεῖσθαι ξένα χρήματα, καὶ ἄμα ἀποβὰς εἰς Πειραιᾶ κατήγγειλε τὸν Ἄγγλον καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τὸν ἀστυνομὸν Πειραιῶς, ὅστις καὶ συνέλαβε πράγματι τὸν ὑπόπτον, καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμε σωματικὴν ἀνάκρισιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ δὲν εὗρε τίποτε, τὸν ἀπέλυσεν.

Ἄλλ' ὁ κ. Διευθυντὴς, εἰς δὴν ὁ Χιλιανὸς ἀπετάθη, διέταξε τὴν ἐκ νέου σύλληψιν τοῦ ὑπόπτου, τὸν ὁποῖον καὶ παρέδωκεν εἰς τὸ ἀκοίμητον βλέμμα τοῦ ἱκανωτάτου ἀστυνομικοῦ βοηθοῦ κ. Κολοκοτρώνη.

Οὗτος παρέλαβε τὸν Χιλιανὸν καὶ κατήλθον εἰς Πειραιᾶ, ἠρένησαν ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα, ἤρξαν τὰ ἔγχη του εἰς τρία ἐξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἀνεύρῃ τὸν ἴδιον, ἔτρεξε εἰς τὸ αὐστριακὸν πρακτορεῖον, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἔλαβε δύο εἰσιτήρια, ἐν διὰ Σύρον καὶ ἄλλο διὰ Κέρκυραν, ἐτήλεγράφησε καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἔστειλε τηλεγραφικῶς διὰ τῆς Εἰσαγγελίας ἔνταλμα συλλήψεως, καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα ὁ καλὸς μας ἰδιότροπος Ἄγγλος συνοδευόμενος ὑπὸ Χωροφυλάκων ὠδηγεῖτο εἰς τοῦ Κόκλα.

Ὁ ἰδιότροπος Ἄγγλος ἦτο διάσημος κλέπτης, καταγόμενος ἐκ Καναδᾶ· εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλας τὰς ἀστυνομίας τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, ὁ πολυγλωττότερος τῶν ἀνθρώπων, ὠραιωτάτης φυσιογνωμίας, εὐγενέστατοι τρόποι, ὠμίλει μετ' ἐνθουσιασμοῦ μετὰ τοῦ κ. Κολοκοτρώνη περὶ ἀρχαιοτήτων, σχεδὸν φιλέλλην, καὶ ἔφερε τὸ ὄνομα Ἰωάννης Λεοναρδῶ.

Τοῦ ἐπεισοδίου τῆς δραπετεύσεως καὶ τῆς δωροδωκίας ἐν Περῷ ἤρως, ὅπερ διηγείτο τόσον ἀπαθῶς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ εἰς τὸν κ. Λοράϊλ, ἦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Ἡθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ περουμενὸν του κατόρθωμα καὶ εἰς τὰς ἥμισυ ρωμαντικὰς φυλακὰς τοῦ Κόκλα.

Τὴν προχθασινὴν νύκτα κατόρθωσε περιβαλὼν μὲ κάλτσαις τὰ ὑποδήματά του νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν ἐσωτερικὴν φρουρὰν τῶν φυλακῶν καὶ κρατῶν τυφέκιον εἰς χεῖρας, ὅπερ μυστηριωδῶς εἶχε κρυμμένον ἐντὸς τοῦ φορτοσερίου του, εὐρέθη ὁ ἤρως μας ἐπὶ τῆς στέγης ὑπὸ τὸν ἀσθενῶς ἀστεροφῶτιστον οὐρανὸν, μελετῶν νέα ἄθλα ὅτε τὸ Γκρᾶ τοῦ ἔξω τῶν φυλακῶν σκοποῦ τὸν σημαδεύει καὶ τὸν πέρνει κάτω.

Τῇ ἐπαύριον, διὰ νὰ τελειώσωμεν ὀλίγον μυθιστορικῶς τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἀληθοῦς μυθιστορικοῦ αὐτοῦ ἤρως, ἐν πτόμα κατέκειτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Κόκλα, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς βοηθὸς Κολοκοτρώνης, μεταβάς ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ταυτότητος, ἠκούσθη λέγων μὲ τὸ μεφιστοφιλικὸν του μειδιάμα :

— Αὐτὸς εἶναι !

Εἶναι βέβαιον πλέον ὅτι ὑπάρχει πλήρης ἐλευθεροκοινωνία μεταξύ Γουδῆ καὶ τῆς πρωτεύουσας. Ὅχι μόνον ὁ Ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου περιφέρεται κυνικῶς εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ οἱ μεταβαίνοντες συγγενεῖς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν